

Geen oeverloos gebeuren...

In deze bijdrage willen we het niet hebben over de vogelparade die we deze winter - wie zei winter? - vanaf de rand van het Kleiputreservaat in de kijker kregen. Maar het moet gezegd, na de grondige kaalkap van enkele schiereilandjes in november zijn we al eens meer geneigd een ommetje te maken om een blik vanaf de goed toegankelijke kijkwand op de watervlaktes te werpen. Je weet maar nooit met die vreemde eenden.

Tot nu geen groot spektakel behalve the 'usuals'. Typische wintersoorten onder de watervogels kregen we nauwelijks te zien. Daar kunnen we de houtsnip, een toevallige passant, moeilijk bij rekenen. De constant positieve temperaturen zorgden ervoor dat de echte wintergasten een stuk noordelijker konden overwinteren. Ook aalscholvers bleven van de partij en zakten niet verder af naar het zuiden, wegens de vorstgrens die ze dit jaar niet moesten ontvluchten. Maar regels kennen uitzonderingen: de ruim 130 wintertalingen, een record voor het gebied, die we er eind januari telden, willen we niet onvermeld laten. Geen maand later was het al één stoeipartij van verliefde dodaarzen en kierende talingkoppels. Tegen dan waren hazelaars al uitgeteld en lagen alle katjes als afgerolde feestslingers al tegen de vlakke.

Een andere grazige vlakke in de buurt wordt dit voorjaar grondig overhoop gehaald. Met het project Woudaapje lanceerden we een ambitieus plan om natuur hier meer kansen te geven in samenwerking met burens en overheid als partners. Daar wordt in een eerste fase werk van gemaakt langs de Moorseele steenweg. De rand van een voorlopige, 4m hoge berm,

die als afdekgrond voor de afgewerkte delen van de kleigroeve moet dienen, wordt verticaal afgegraven. De steile oever die zo ontstaat, moet met de voeten in een vrij brede waterstrook komen. Ideaal als veilige en ongehinderde aanvliegeroute voor oeverzwaluwen die hier ooit minstens veertig jaar geleden een vrij algemene verschijning én broedvogel waren. Toen de kleiontginning nog in volle bedrijf was, telden we er ooit een 35-tal bezette nestgangen. Maar alles raakte dicht begroeid en de kleine bruine zwaluwen bleven weg. We vreesden definitief, omdat ook landelijk de soort achteruit boerde. Naar enkele succesvolle voorbeelden elders in Vlaanderen willen we hier nieuwe vestigingskansen creëren.

De struikengordel op de foto, die de aarden wal aan het gezicht onttrekt, verhuist naar de straatzijde. Hierachter wordt een groot deel van de grasvlakte tot aan de voet van de berm uitgegraven. De zowat 2 meter diepe vijver zal op zich al een attractieve pool vormen voor typische flora en fauna. Een daarin langzaam afkalkende oever is nu net wat oeverzwaluwen als pionierssoort zo op prijs stellen. Dit is een zeer herkenbare imitatie van de dynamiek bij holle oevers langs meanderende rivieren, waar die zwaluwtjes van nature hun nestgangen in graven. Als kolonievogel zijn ze

kwetsbaar voor verstoring, vandaar hun voorkeur voor die moeilijk toegankelijke rechte wanden.

Alle werken worden gefinancierd en uitgevoerd door de firma Depovan, waarvoor uitdrukkelijk dank! Wanneer de uitvoering vlot verloopt, zou het aanzienlijk grondverzet en complete terreinmetamorfose tegen half april moeten afgerond zijn. Net op tijd voor overtrekkende oeverzwaluwen op zoek naar passende broedgebieden. Voor de hervestiging van

Zoals de aardeberm er nu bijligt

zo'n mascottesoort zijn onze verwachtingen vanzelfsprekend hoog gespannen. Bij het geduldig afwachten zullen we er niet kwaad om zijn als andere 'holbewoners', denken we aan bijeneters en ijsvogels, zich in de wand ook aan een krabtest wagen. Een beetje ambitie op dit feestjaar mag toch best zeker?

GRONDSTOFFEN

VOOR DE CHAMPIGNONTEELT

STERCKX

Kachtemsestraat 330 - 8800 Roeselare - 051 26 55 80 - www.sterckx.com